

RECENSIE

MOLMAN (9+)

SCHIPPERS & VAN GUCHT / HET FILIAAL

★★★★☆ JEUGDTHEATER

7 AUGUSTUS 2016 - THEATERFESTIVAL BOULEVARD, 'S-HERTOGENBOSCH -SPEELLIJST

'JE KUNT PAS DAPPER ZIJN ALS JE EERST BANG BENT GEWEEST.'

Door Wendy Lubberding gepubliceerd 8 augustus 2016

Als je niet al te bang bent om een stijl laddertje op te klimmen en dan af te dalen in een donker hol om te luisteren naar een modderige man die zich een weg graaft door de angst, dan kun je gaan kijken naar *Molman*. Maar als je wel een beetje bang bent, moet je eigenlijk ook gaan kijken. En als je erg bang bent, zeker!

Voor de locatievoorstelling *Molman* is een indrukwekkende omgeving gecreëerd in een omgebouwde zeecontainer. Donker, kaal en klam is het hol van de Molman, maar vol prachtige verborgen vondsten, knutselwerken, griezelige werktuigen en bange wasknijpermensen die stap voor stap tevoorschijn komen. Het doet denken aan *Spinder* en *Huis*, eerdere voorstellingen van dezelfde makers, maar is toch ook weer heel anders van toon. Onze lichamen raken elkaar en stuwen de temperatuur op. Zwarte aarde en vocht geven hun geur af.

En daar in die krappe container zit de Molman zelf, gespeeld door Ron van Lente, zijn publiek ook heel dicht op de huid. In een uur tijd neemt Van Lente zijn toehoorders mee door een verhaal dat grondig graaft naar de werking van angst, waarin de rode draad zijn eigen bestaansgeschiedenis is. Hij laat ons nadenken over onze angsten. En intussen bezweert hij de zijne.

Mysterieuze gebeurtenissen raken verknoopt met heel alledaagse en dat in een taal die rijk is aan beelden en muzikaal van klank. Van Lente geeft deze poëtische tekst van Hanneke Paauwe een ruig randje mee, met zijn groezelige uiterlijk en volle stem. Met zijn grote lijf in de kleine ruimte slokt hij de aandacht met gemak op. Hij richt regelmatig de aandacht op iemand in het publiek, looft een beestachtige prijsvraag uit, of grijpt een hand en weet de spanning zo telkens nieuwe impulsen te geven.

Hij destilleert angsten uit een ondergronds meer en verkoopt ze in kleine zakjes aan verschillende duistere klanten. Voor hen is angst macht, 'want bange mensen kun je alles wijsmaken'. En ondanks alle angst die hij zo de wereld in stuurt, krijg je sympathie voor hem. Hij doorziet hoe angst werkt en ondervindt wat het doet. Wat is dit voor een bestaan, gebukt en ongezien? Je gunt hem een uitweg. Zijn isolement heeft hem heel gevoelig gemaakt. Het gebrek aan menselijke aanraking en zijn onzichtbaarheid veroorzaken in hem een hunkering die elk gebaar en elke zin ombuigen naar een uitnodiging. Zie mij. Hou van mij.

Het is een wonderlijke omgeving en een wonderlijk personage. Vreemd en aanvankelijk onaangenaam. Het is een grote verdienste van de makers dat ze erin geslaagd zijn hun verhaal zo precies te doseren dat de gruwel heel langzaam kantelt. Zonder dat alle vragen worden ingelost, want 'In het alfabet komt de B ook voor de D. Je kunt pas Dapper zijn als je eerst Bang bent geweest,' zegt Molman. Wanneer je het hol verlaat knipper je net als de mol met je ogen om aan het zonlicht te wennen. Maar het voelt goed om weer rechtop in het licht te staan.